SHANTI-april 2020 nummer 4, Erkenningsnr. P 908078

BELGISCHE THEOSOFISCHE VERENIGING

Hoofdzetel: Geuzenplein 8 te 1000 BRUSSEL

TAK VREDE GENT

Maandelijkse nieuwsbrief voor levensvernieuwing en algemene broederschap door vergelijkende studie van wijsbegeerte, godsdiensten, wetenschap en esoterie.

UITGEVER: Marcel Eeckman, Sisalstraat 1, 9000 Gent. Email: marcel.eeckman@telenet.be
KANTOOR VAN AFGIFTE: 9030 Gent-Mariakerke.

De doelstellingen van de Theosofische Vereniging zijn:

- **Het vormen van een kern van de universele broederschap der mensheid, zonder onderscheid van ras, geloof, geslacht, kaste of huidskleur**
- **Het aanmoedigen van de vergelijkende studie van godsdiensten, wijsbegeerten en wetenschappen**
- **Het onderzoeken van de onverklaarbare wetten die in de natuur besloten liggen en van de vermogens die in de mens sluimeren**

De vereniging is niet-sektarisch en bestaat uit zoekers naar inzicht. Haar eenheid berust niet op een gezamenlijk beleden geloof of wereldbeschouwing maar op een gezamenlijk streven naar waarheid.

Missie van de Theosophical Society (Adyar)

Het dienen van de mensheid door het ontwikkelen van een zich steeds verdiepend inzicht in, en verwerkelijking van de tijdloze wijsheid, spirituele zelfrealisatie en de eenheid van alle leven.

Activiteiten deze maand

Studieavonden iedere maandag (behalve de 5de) van 19.30u tot 21.30u in het Kollekasteel te 9030 Gent-Mariakerke, Groenestaakstraat 66-68. Deelname is gratis en volledig vrijblijvend.
Meer info op **www.theosofiegent.be en www.ts-belgium.be**

Maandagen	april 2020
06/04	Mechanisme van Karma nader bekeken.
13/04	Tweede Paasdag. Geen samenkomst.
20/04	Aspecten occulte filosofie. G.de Purucker
27/04	Boekbespreking: Barborka deel 1

In dit nummer

De kracht van vriendelijkheid: Nancy Coker 2
De Notenboom – Scientias.Nl

***Bescherming persoonsgegevens**: de persoonlijke gegevens die door u worden meegedeeld, zijn bestemd voor de ledenadministratie van de Belgische theosofische vereniging vzw. Zij kunnen ook aangewend worden om u op de hoogte te brengen van de activiteiten en publicaties van onze vereniging. Alle info, over de Belgische wet bescherming van de persoonlijke levenssfeer van 8 december 1992 en de* **AVG (algemene verordening gegevensbescherming) Eu, te bekomen via email: info@ts-belgium.be**

De kracht van vriendelijkheid

Lezing op 13 april 2007 in het Theosophical library center, Altadena, Californië door

Nancy Coker

Vriendelijkheid is een woord dat een behaaglijk gevoel geeft, en is etymologisch verbonden met vriend of vriendschap. Vriendelijkheid is in betekenis verwant met mededogen, maar dat is een ernstig woord dat meer van me vraagt dan ik gewoonlijk kan opbrengen. Het vraagt van ons onvoorwaardelijk lief te hebben, en hoewel ik er nog verre van ben dat te kunnen, heb ik ontdekt dat ik tenminste een stap kan zetten in de richting daarvan, ik kan vriendelijk zijn.

Het gaat niet om de gulden regel. Eerlijk gezegd heb ik nooit gehouden van dat gezegde 'doe voor anderen zoals je zou wensen wat ze voor jou doen' want dat kan behoorlijk egoïstisch zijn. Ik vind 'doe anderen zoals zij zouden willen beter'.

Veel aandacht besteden aan wat anderen graag willen of nodig hebben en ze daarbij helpen is echte vriendelijkheid. Er zijn geen voorgeschreven formules: we gaan met een sinaasappelboom op een andere manier vriendelijk om dan met een huilend kind of een boze politieagent. We ontdekken op het moment dat dit nodig is waar behoefte aan bestaat en proberen vanuit het hoogste deel van ons wezen te handelen.

Twee van de vriendelijkste en meest geruststellende woorden die ik ooit heb gehoord zijn 'ik ook'. In welke verschrikkelijke omstandigheden we ons ook bevinden, hoe ontsteld we ook zijn, als iemand anders bekent precies dezelfde ellende te hebben doorgemaakt, hetzelfde heeft gevoeld, geeft dat opluchting, en we voelen ons weer fris en opgeknapt. Het herinnert ons eraan dat we niet alleen zijn.

En dat is een van de magische sleutels van vriendelijkheid: we voelen ons niet langer een buitenstaander verkeerd begrepen, in verlegenheid gebracht en alleen, maar we voelen ons weer een waardevol onderdeel van de groep. Dat bevrijdt ons zodat we ons weer erbij voelen horen in plaats van erbuiten te vallen.

Piero Ferrucci

We verliezen zo gemakkelijk uit het oog wie we zijn. De psychotherapeut Piero Ferrucci wijst in The Power of Kindnes op een moderne 'epidemie van depressiviteit en paniekaanvallen' en brengt ze in verband met het 'gebrek aan warmte en aan een geruststellende en beschermende omgeving en aan een verminderd gevoel van ergens bij te horen.

Zulke epidemische verschijnselen kunnen direct worden teruggevoerd op de materialistische overtuiging waarvan onze cultuur doordrongen is: dat dingen op zich een waarde hebben, terwijl mensen hun waarde moeten 'verdienen'.

Ik vind het vreemd dat de meeste Amerikanen het fundamentele uitgangspunt van het materialisme verwerpen, namelijk dat 'alles' door willekeurige botsingen bij toeval het leven hebben voortgebracht.

Zaken die de Amerikaanse filosoof Ken Wilber droogjes 'dartelend slijk' noemde. Het geloof dat goddelijkheid of bewustzijn een rol moet gespeeld hebben bij de geboorte (of wedergeboorte) van het universum schijnt het meest populair te zijn. Niettemin lijkt het alsof we de resultaten van het materialistische denken ermee hebben verweven, want meestal leven we alsof de materialisten het bij het juiste eind hebben, alsof er geen innerlijk doel of betekenis in het leven is.

Kenneth Earl Wilber Jr.(Oklahoma City,31 januari1949) is een Amerikaans filosoof. Zijn werken focussen vooral op het maken van een 'integrale theorie van het bewustzijn' en zijn gevuld met inzichten uit de psychologie, mystiek, postmodernisme, empirische wetenschap en systeemtheorie,

waarmee hij een samenhangend beeld schetst van het heelal.

We kijken buiten onszelf naar de materiële wereld om de oorsprong van onze problemen en de oplossingen daarvoor te vinden in plaats van de oorsprong van ons eigen en alle bestaan in onszelf te zoeken. We leggen eerder de nadruk op de materiële kwantiteit dan op de kwaliteit die van bovenaf komt of uit een spirituele levensvisie voortspruit. We willen de biefstuk zonder de koe om van de smaak te genieten zonder dat het voedsel ons beïnvloedt.

Een prijs die we voor een materialistisch leven betalen terwijl we de filosofische basis ervan verwerpen is gebrek aan integriteit. Hoe meer we de veronderstelling verwerpen dat het leven een toevallig samenkomen van willekeurige gebeurtenissen is, en toch doen alsof dat wel het geval is door uiterlijke zaken hoger te waarderen dan innerlijke, des te meer leggen we de basis om ons afgescheiden, depressief, bezorgd en geïsoleerd te voelen. Indien we geloven dat het goddelijke de kern van het universum is, de wortel van het leven, laten we dan een leven leiden dat meer waarde hecht aan ZIJN dan aan HEBBEN.

Voor mensen die de belangstelling en discipline hebben om iets concreets te bestuderen en tot op de bodem uit te zoeken, biedt de oude wijsheid een krachtig tegengif tegen de holle beloften van het materialisme. Maar het aantal mensen dat dit probeert te doen is niet erg groot, en dus bied ik een verkorte versie: laten we vriendelijk zijn. Niet omdat we denken dat het moet, maar omdat het in onze diepste natuur weerspiegelt wie we zijn.

Laten we vriendelijkheid losmaken uit het terrein van de sociale omgangsvormen en haar occulte basis onderzoeken: Theosofie, soefi- en boeddhistische tradities leren ons dat de fundering van het heelal liefdevolle vriendelijkheid is. De soefi's zeggen dat 'alles de Geliefde is', en de christenen leren dat God liefde is. Theosofen zeggen dat wat we onze innerlijke of goddelijke natuur noemen de uitdrukking van mededogen is. Ik kan daar niet persoonlijk voor instaan, maar ik heb het gevoel dat het klopt, en mensen van wie ik de opvattingen waardeer hebben dat steeds weer geschreven.

Helena Petrovna. Blavatsky zei het zo:

Mededogen is geen eigenschap. Het is de WET der WETTEN, eeuwige harmonie, een oeverloze, universele essentie, het licht van eeuwigdurend recht, de juiste ordening van alles, de wet van eeuwige liefde. (Uit: De stem van de stilte, blz. 67).

Mededogen moet dan, omdat het een universele essentie is, een deel van ons zijn, een deel van onze essentie. Wanneer we door de ogen van liefde naar de wereld kijken, gedragen we ons vriendelijk.

D.T. Suzuki

De boeddhist D.T. Suzuki vertelt het volgende verhaal: Iemand hoorde een geluid in zijn tuin en toen hij naar buiten keek zag hij jongens uit de buurt bezig in een van zijn bomen te klimmen om fruit te stelen. Dus zette hij een ladder onder de boom en ging geruisloos weer naar binnen. Hij was bang dat de kinderen wanneer ze bang waren gesnapt te worden, weer uit de boom klommen, zouden uitglijden, vallen en zich bezeren. Zijn impuls was om te voorkomen dat ze zich pijn deden, niet om zijn eigendom te beschermen. Als we ons bewust worden van de eenheid en verbondenheid van alle leven kunnen we niet anders dan op vriendelijke wijze handelen.

Talloze wijzen hebben ons verteld dat het lijden van een persoon ons allemaal beïnvloedt, en dat als er een mens in slavernij leeft, niemand van ons vrij is. Hoe we het ook wenden of keren, onverschilligheid voor het welzijn van anderen komt voort uit onwetendheid, niet uit intelligentie. Kunnen we ons ontspannen en gelukkig voelen als we ondraaglijke pijn lijden? Kunnen we gelukkig zijn terwijl anderen lijden?

Ons leven is in hoge mate afhankelijk van dat van anderen: we beginnen ons aardse leven in het lichaam van onze moeder, en iedere minuut daarna zijn we op een of andere manier afhankelijk van anderen voor ons welzijn, hoewel we ons dat gewoonlijk pas realiseren als er een halt is, of een

tekort aan een bepaald product. Wat is onze verantwoordelijkheid voor dit web van onderlinge verbindingen?

Albert Einstein schreef: 'Ik herinner mezelf honderd keer per dag eraan dat mijn innerlijke en ook mijn uiterlijke leven afhankelijk zijn van het werk van andere mensen, zowel levende als dode, en dat ik me moet inspannen om evenveel te geven als ik heb ontvangen en nog steeds ontvang.

En bijna 2000 jaar daarvoor smeekte de Romeinse keizer Marcus Aurelius ons om ons heelal voortdurend als een levend wezen te beschouwen dat uit een substantie bestaat en een ziel heeft; en waar te nemen hoe alles verwijst naar een gewaarworden, het gewaarworden van dit ene levende wezen; en hoe alles handelt in een beweging; en hoe alle dingen de samenhangende oorzaken zijn voor alles wat bestaat; kijk ook naar het voortdurende spinnen van de draad en de structuur van het weefsel.

Als we het heelal als een levend wezen met een ziel beschouwen, kan het niet anders of er verandert iets in hoe we met elkaar en ieder ander wezen op deze planeet omgaan. Ik moet denken aan een zegswijze die langgeleden in de mode was:

'We wonen allemaal stroomafwaarts.' Het noopt tot bescheidenheid als we beseffen hoe gedachten, woorden en handelingen van ons uitgaan, en hoe die bijdragen aan of de vervuiling of de zuivering van onze wereld. Vaak willen we niet horen hoe belangrijk we zijn, maar de behoefte aan warmte en vriendelijkheid is voor ieders welzijn onontbeerlijk. Shelley E. Taylor vertelt ons een verhaal uit het naoorlogse Duitsland toen de voedselrantsoenen mager waren.

Shelley Elizabeth Taylor (geboren 1946) is een eminent professor in de psychologie aan de Universiteit in California, Los Angeles.

Toch lukte het wetenschappers die de taak hadden toezicht te houden op de voedselvoorziening voor oorlogswezen om de rantsoenen voor een bepaald weeshuis te verhogen in de hoop dat met die extra rantsoenen de kinderen in zes maanden de achterstand in lichaamslengte en lichaamsgewicht op de andere kinderen zouden inlopen. Vreemd genoeg maakte het extra voedsel niets uit.

Maar in een ander weeshuis waar de rantsoenen nog steeds op het niveau van die in de oorlog stonden begonnen de kinderen wel goed te groeien. Nader onderzoek leidde tot de conclusie dat de verschillen in fysieke groei tussen de kinderen te maken had met de vriendelijkheid van de vrouw van het ene weeshuis vergeleken met de wreedheid van de vrouw die het andere onder haar hoede had.

De liefde en affectie die ieder kind ontving van de warme en liefhebbende verzorgster deed meer voor de groei van de kinderen dan dure voedingssupplementen'. Zo groot is de kracht van vriendelijkheid. 'En als je ziet dat wreedheid zelfs de resultaten van voedingssupplementen kan tenietdoen, begin je ook te begrijpen wat een enorme kracht kan uitgaan van angst'.

Dit is de kracht van onvriendelijkheid: woede heeft een energie, haat heeft intensiteit, en angst kan ons op ieder niveau verlammen. Vriendelijkheid heeft daarentegen het vermogen om al deze omstandigheden onder ogen te zien en ze te neutraliseren. Ze brengt een ruimhartigheid van geest met zich mee die ons doet herleven, ons bezielt en die als een zegening wordt ervaren. Vriendelijkheid maakt ruimte vrij voor meer innerlijke vrijheid.

Het begint met een intentie, een belofte aan onszelf om vriendelijk te zijn. Als we besluiten vriendelijk te zijn, merken we steeds meer gelegenheden daartoe op. We merken ook wanneer we in onze schulp kruipen, waar het lijden te groot voor ons is en we het niet kunnen aanzien, laat staan helpen. Hoe meer we vriendelijkheid in praktijk brengen, zelfs tegenover mensen die zo in de ellende zitten dat het ons afstoot, des te sterker we worden en des te beter we in staat zijn om stand te houden bij het zien van groot lijden zonder onze blik af te wenden, om zo de belichaming van vriendelijkheid te worden.

We kunnen echter ook in de verleiding komen om vriendelijk te zijn met verkeerde intenties. We hoeven mensen geen misbruik van ons te laten

maken, want ware vriendelijkheid omvat niet alleen anderen, maar ook onszelf. Zijn we werkelijk vriendelijk als we verhullen wat we bedoelen, loze complimenten maken en doen alsof we iets leuk vinden als dat niet zo is?

Als we alleen om 'vriendelijk' te zijn doen alsof we iets prettig vinden, liegen we tegen onszelf terwijl we geen respect hebben voor de ander en dat is onvriendelijk. Het is neerbuigend om de volwassenheid van anderen en hun vermogen om naar afwijkende standpunten te luisteren in twijfel te trekken. We kunnen leren om het op milde wijze met elkaar oneens te zijn, we kunnen altijd een vriendelijke manier vinden om nee te zeggen. En we kunnen leren om ja te zeggen zelfs wanneer dit ongelegen komt.

Er is een joods verhaal dat vertelt dat er eens heel lang geleden een koning was die zijn zoon op reis stuurde de wereld in, en toen de tijd aanbrak dat de prins weer thuis nodig was, zond hij hem een bericht dat hij moest terugkomen. Maar de prins kon zichzelf daar gewoon niet toe brengen en bleef weg. Nogmaals stuurde de koning een boodschap en de prins antwoordde: 'Ik kan niet.' En dus zond de koning, die een wijs en liefhebbend man was, nogmaals een bericht: 'Kom dan zover je kunt, mijn zoon, en ik zal je van de andere kant tegemoet komen.'

Dit is liefdevolle vriendelijkheid in de praktijk. Behalve dat we ja of nee zeggen, is er onze innerlijke houding die achter al onze woorden en uiterlijke handelingen staat, die de ander als deel van onszelf herkent, die ziet wanneer anderen zijn vergeten hoe waardevol ze zelf zijn en ze helpt met een grootmoedig aanbod, of soms alleen maar met een aanraking of een begrijpende blik.

Galway Kinnell belicht dit in zijn gedicht 'Sint Franciscus en de zeug'

De knop
staat symbool voor alle dingen
zelfs voor dingen die niet bloeien,
want alles bloeit, van binnenuit, van eigen gelukzaligheid;
hoewel het soms nodig is
een wezen opnieuw bewust te maken van zijn eigen aantrekkelijkheid,
om een hand op zijn voorhoofd te leggen,
en het in woorden en een aanraking opnieuw te vertellen
dat het aantrekkelijk is
tot het opnieuw van binnenuit opbloeit, van eigen gelukzaligheid;

Belgische Theosofische Vereniging, afdeling Gent 'Tak Vrede'. Secretariaat: Eeckman Marcel, 9000 Gent, Sisalstraat 1.

De Japanse Notenboom is praktisch onsterfelijk en dit is waarom.

Dat de boom niet doodgaat van ouderdom was lange tijd een groot mysterie. Tot nu.

Mensen worden elke dag ouder. En dat kun je ook goed zien. We krijgen rimpels, grijze haren en steeds vaker gezondheidsproblemen. Naarmate mensen ouder worden, begint ons immuunsysteem steeds minder goed te werken, legt onderzoeker, bioloog Richard Dixon aan Scientias.nl. uit. Maar het immuunsysteem van de Japanse Notenboom blijft eruitzien ook als de boom al 1000 jaar oud is als dat van een twintigjarige.

De Japanse notenboom

De Japanse notenboom (Ginkgo biloba) is een plant die ook wel wordt gezien als een levend fossiel. De boom is zo'n 280 miljoen jaar geleden ontstaan, vertelt onderzoeker Li Wang aan Scientias.nl.

En het blijkt een weerbarstig boompje. Hij heeft bijvoorbeeld ijstijden en massale uitstervingen overleefd. Bovendien is de Japanse notenboom wijdverspreid en komt hij op verschillende hoogtes en breedtegraden voor.

Maar wat de boom vooral zo bijzonder maakt, is dat hij ongekend oud kan worden. In China, Japan en Korea staan heel veel oude Japanse notenbomen. Vooral in China groeien honderden bomen die meer dan 1000 jaar oud zijn en nog steeds in groten getale zaden produceren gaat Wang verder. Sommige Japanse notenbomen zijn zelfs al meer dan 2000 jaar oud. De boom blijkt praktisch onsterfelijk.

Maar hoe is dat mogelijk?

De Japanse notenboom wordt steeds vaker bedreigd. Dat komt voornamelijk door stedelijke ontwikkeling. Toch lijkt het er niet op dat de boom van de aardbol zal verdwijnen. Zo is de boom een populaire sierboom en wordt dan ook als zodanig gekweekt. Ook in Nederland staan in vele parken en steden Japanse notenbomen. De oudste kun je in Utrecht en Harderwijk vinden, maar ook in Oldenzaal, Wageningen en Den Haag kom je ze tegen.

Dit is een 18e-eeuwse Japanse notenboom te vinden in de Oude Hortus in Utrecht. Deze boom is een van de oudste in Europa. Afbeelding: Erik van B via Wikimedia Commons (Ctrl +klikken)

Afbeelding: Erik van B
(via Wikimedia Commons)

Onsterfelijk.

In de studie besloten onderzoekers een aantal Japanse notenbomen te bestuderen. Ze namen daarbij het zogenoemde cambium onder de loep: een weefsel laag in planten. Het cambium is een delingsweefsel en een van de weinige plaatsen in de plant waar nieuwe cellen worden gemaakt. En tijdens de analyse komt het team tot een opvallende ontdekking. We waren verrast door het feit dat deze bomen absoluut geen tekenen van veroudering vertonen, zegt Dixon. Zelfs niet na zeshonderd jaar. Het betekent dat er anders dan bij mensen geen geprogrammeerde ontwikkeling is die leidt tot 'ouderdom'. Dat in combinatie met het behoud van een zeer sterk afweersysteem zorgt ervoor dat er iets heel drastisch nodig is (bijvoorbeeld vuur) om de Japanse notenboom te doden. De Japanse notenboom wordt steeds vaker bedreigd. Dat komt voornamelijk door stedelijke ontwikkeling. Toch lijkt het er niet op dat de boom van de aardbol zal verdwijnen. Zo is de boom een populaire sierboom en wordt dan ook als zodanig gekweekt.

Mechanisme

De bevindingen zijn best merkwaardig. Want vrijwel al het leven op aarde gaat een keer dood aan ouderdom. Het is dan ook opvallend dat de Japanse notenboom praktisch het eeuwige leven heeft. In de meeste planten maakt veroudering deel uit van het ontwikkelingsprogramma, zegt Dixon. Denk bijvoorbeeld aan eenjarige planten. Die sterven elk jaar en komen opnieuw op uit zaad. Veel vaste planten sterven in de winter waarbij de resterende voedingsstoffen uit de bladeren terug in het wortelsysteem komen zodat in de lente weer nieuwe plantjes kunnen groeien. Deze zaken worden geregeld door de lengte van de dag en of de temperatuur.

En dat zit dus net anders bij de Japanse notenboom. En trouwens ook bij enkele andere langlevende bomen, zoals de mammoetboom en de taxus die er waarschijnlijk dezelfde mechanismen als de Japanse notenboom op na houden om hoge leeftijden te bereiken. In grote, langlevende bomen zoals de Japanse notenboom is het cambium onbepaald, zegt Dixon. Dat in tegenstelling tot andere planten die geprogrammeerd zijn om te sterven.

Wetenschappers begrijpen nu dus hoe het kan dat deze bomen zulke hoge leeftijden kunnen bereiken. Maar kunnen we deze kennis misschien ook op onszelf betrekken? Zou het mogelijk zijn om het genetische programma van de Japanse notenboom te kopiëren, zodat ook mensen de eeuwige jeugd houden? Ik denk het niet, is het ontnuchterende antwoord van Dixon. Wel nemen sommigen gezondheidssupplementen van de Japanse notenboom in. Deze bevatten veel antioxidanten en kunnen ons helpen om gezonder te worden. Helaas kunnen deze niet het verouderingsprogramma van ons lichaam overwinnen.